

Žádná krev. Žádná pouta. Ani stopy tělních tekutin.

Než se Jackson do toho marastu pustil, zapnul si notebook, podíval se do spisu k případu, který u sebe načerno měl, a vrátil se na začátek vyšetřování. Pomohl si dvěma hrnkami kávy, jež ho dobily energií, topení stáhl na nulu, a najednou se cítil lépe. Střízlivěji, víc duchapřítomný. V těchhle vodách uměl chodit, znal to moc dobře. A nemá co ztratit.

Když systematicky prozkoumal materiál do sebemenšího detailu, potvrdilo se mu, co už doposud věděl: Neon nepřednostňoval u svých obětí určitý fyzický vzhled. Blondýna, bruneta, obarvená na zrz, při těle nebo štíhlá, malá či vysoká, s mateřským znaménkem nebo jizvou, ani jedno nehrálo roli. Pro všechny však platilo, že to byly úspěšné, nezávislé bělošky ve věku přes třicet.

Když si připomněl poslední tři místa činu, bylo mu jasné, že Neon nepanikařil. Na své umění byl hrdý. Dbal na to, aby po nástrojích, které ke svému řemeslu používal, i škrtidle nezůstala nikde ani stopa. Tenhle chlápek se ve vyšetřování vyznal. Vybíral si veřejná prostranství, protože jeho DNA se pěkně zamíchala s genetickými stopami stovek jiných lidí.

Ale s Polly to podělal.

Jackson se rozvážně podíval na flashku, kterou mu tu nechal Mick. *Jen na to mrknu*, pomyslel si. *Jenom se do toho zas potřebuju dostat.*

A Neon byl prohnáný.

Birmingham byl sice kamerovým systémem prošpikovaný, ale na některé ulice či průchody se zapomínalo. Když se v nich opilec ztratil, a je jedno, jakého byl pohlaví, pak zmizel nadobro. Rozsáhlá rekonstrukce města a chaos, který způsobila, se vynalézavému vrahovi hodily. Policisté dokázali

Vicky Wainwrightovou vysledovat až poté, co prošli tuny videozáznamů. Pak se jim vypařila. U Vanessy soudili, že Neon k jejímu lapení použil tutéž taktiku – ujmout se opilé ženy je tak snadné, stejně jako jí nabídnout bezpečnou náruč před nástrahami ulice. Pár svědků uvedlo, že zahlédlo mužskou postavu středního vzrůstu oblečenou v mikině. Podezřelý před sebou té osudné noci na vozíku tlačil zhroutenou ženu směrem k Centenary Square. Zda šlo o Neona a jeho druhou oběť, bylo dost pravděpodobné. Stopa dobrá, avšak neprůkazná.

A pak tu byla vražda Giny Jenksové. Pro svou děsivou světelnou show si Neon už exponovanější místo vybrat nemohl. Zakomponoval do ní slavnou sochu býka, který je v Birminghamu známý jako strážce města a stojí u obchodního centra Bullring. A tentokrát Neon nelítostně využil zločinu jiného muže.

Jackson si prošel poznámky ještě jednou. O deset dní dříve jakýsi Damien Lee pod vlivem bacardi a piva sochu býka poškodil. Prozíravě mu došlo, že je místo obeháno promyšleným kamerovým systémem. Namířil na něj tedy ruční laser, aby svůj zločin zamaskoval.

Jak to u většiny podobných výtržníků bývá, ani Damien nepatřil zrovna mezi ty nejbystřejší. Lee už nedomyslel, že jeho nevzhledný obličej stačí před vyřazením z provozu zachytit kamera. Po předchozích dvou incidentech pětutinového býka kvůli opravám nechali odvézt, tentokrát ho však měli dát do pořádku na místě. Kolem dokola rozmístili velké zástěny a ty Neonovi následně poskytly dokonalou kamufláž k instalaci scény. Mohl tak nepozorovaně vystavit svůj výjev a zapojit světla pomocí přenosného generátoru. Žena, která měla nadcházejícího dne poškozenou sochu opravovat, utrpěla šok a museli ji odvézt do Nemocnice královny Alžběty, aby se z něho vzpamatovala. Tehdy vyvstala zásadní otázka: jak vrah dostal tělo na místo?